

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V.P.**, nar. X., bytom W.X., L., právne zastúpený advokátom JUDr. M.P., V.X., B. proti žalovanému: **Fond národného majetku Slovenskej republiky**, Drieňová 27, Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. Š.D., M.X., B., o zaplatenie 2 014 Sk, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. júna 2007 č.k. 17 Cb 58/03-100, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p r i p ú ť a** späťvzatie návrhu na začatie konania, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. júna 2007 č.k. 17 Cb 58/03-100 **z r u ť u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov prvostupňového konania v sume 3 875 Sk do 3 dní na účet právneho zástupcu žalovaného.

Na náhradu zostávajúcich trov ani jeden z účastníkov nemá právo.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2 014 Sk titulom zaplatenia úrokov z omeškania zo sumy 13 740 Sk od 1.1.2001 do 31.10.2001, na tom základe, že žalobca bol majiteľom 1 ks dlhopisov Fondu národného majetku Slovenskej republiky v nominálnej hodnote 13 740 Sk, splatnosť dlhopisov bola zákonom stanovená dňom 31.12.2000 a dlhopis bol žalobcovi vyplatený v priebehu mesiaca november 2001. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to obsahom potvrdenia C.d.c.p.SR – výpisom z účtu majiteľa cenných papierov č. X. ku dňu 26.9.2002, písomnými podaniami účastníkov a obsahom rozsudku dovolacieho súdu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo V 33/2005 zo dňa 26.10.2006. Rozhodnutie vo veci súd prvého stupňa odôvodnil tým, že si osvojil závery rozhodnutia dovolacieho súdu v otázke splatnosti dlhopisu, ktorú otázku splatnosti

dlhopisov s dôsledkom aj vzniku povinnosti týmto dňom dlhopis vyplatiť rieši ustanovenie § 24 ods. 6 zákona č. 92/1991 Zb. Preto túto otázku nemôže zákon riešiť a ani nerieši iným spôsobom v ďalšom ustanovení, a to v § 24 ods. 11 zákona. Toto ustanovenie je potrebné vykladať a aplikovať v širšom kontexte celkového znenia zákona v znení jeho novely vykonanej zákonmi č. 304/1995 Z.z. a č. 322/1996 Z.z. V tomto ustanovení došlo k vymedzeniu doby, kedy je potrebné privatizáciu ukončiť a toto ustanovenie vôbec nerieši otázku splatnosti dlhopisov, lebo táto otázka bola vyriešená v predchádzajúcich ustanoveniach. V odseku 11 sa zdôrazňuje, že povinnosti tam uvedené je žalovaný povinný plniť najneskôr do konca roku 2001 ale z hľadiska omeškania sa však nič nemení na tom, že žalovaný sa dostal do omeškania už dňom 1.1.2001. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že žalobca tvrdil, že výplata dlhopisu vrátane výnosu mu bola umožnená až v priebehu mesiaca november 2001, pričom v petite žaloby požaduje úrok z omeškania vyčíslený za obdobie od 1.1.2001 do 31.10.2001. V konaní žalobca nepreukázal, kedy mu bol skutočne dlhopis a výnosy z neho vyplatený a teda, či omeškanie trvalo dobu ním označenú. Žalobca nepreukázal, či základ, z ktorého požaduje úrok z omeškania mu bol vyplatený v ním uvedenej výške, keď pri vyplácaní dlhopisov žalovaný z hodnoty 13 740 Sk odpočítal manipulačné poplatky s tým spojené (pokiaľ žalobca výšku poplatku písomne nenamietal).

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému v konaní žalovanému priznal náhradu trov za zaplatený súdny poplatok vo výške 1 000 Sk a trovy právneho zastúpenia vo výške 3 289 Sk podľa predloženej špecifikácie, spolu náhradu trov 4 289 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a zaviazat' žalovaného na zaplatenie uplatnenej sumy úroku z omeškania tak, ako nárok uplatnili v návrhu na začatie konania. V odvolaní namietol, že súd prvého stupňa sa nezaoberal na pojednávaní predloženou informáciou o vyplácaní dlhopisov Fondu národného majetku SR splatných k 31.12.2000, ktorá bola zverejnená na internetovej stránke žalovaného. Z obsahu informácie vyplýva, že žalovaný postupoval pri vyplácaní dlhopisov tak, že v určitom týždni kalendárneho roku 2001 boli vyplácané menovité hodnoty a výnosy z dlhopisov majiteľom narodeným v stanovenom období. Vychádzajúc z tejto informácie bol žalobcovi vyplatený dlhopis v 48. týždni roku 2001 (26.11.2001 – 30.11.2001). Dlhopis mu nemohol byť vyplatený pred týmto termínom, nakoľko týmto harmonogramom sa riadili aj inštitúcie, ktoré technicky zabezpečovali samotné vyplácanie dlhopisov ich majiteľom. Žalobca si uplatnil na súde sumu menšiu ako predstavoval úrok, ktorý mu prináležal, keď žiadal úrok z omeškania až od 1.1.2001 do

31.10.2001. Žalobcovi dňom splatnosti dlhopisu vznikol nárok na vyplatenie sumy 13 740 Sk, z ktorého si aj uplatnil úrok z omeškania bez ohľadu na skutočnosť, či mu bol pri vyplácaní dlhopisu strhnutý manipulačný poplatok, alebo či ho žalobca namietal.

Žalovaný zastúpený právnym zástupcom navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť s tým, že poukázal na závery súdu prvého stupňa uvedené v odôvodnení rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec bez pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a zistil, že žalobca vzal svoj návrh späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nebolo ešte právoplatné.

Písomným podaním zo dňa 1.4.2008 podaným faxom doplneným písomným podaním zo dňa 2.4.2008, žalobca zastúpený právnym zástupcom zobral návrh v celom rozsahu späť bez udania dôvodu. Žalovaný zastúpený právnym zástupcom vyslovil súhlas so späťvzatím návrhu žalobcom dňa 2.4.2008 ústne zaznamenaný v zápisnici odvolacieho súdu, čím boli splnené podmienky na zastavenie konania v zmysle ust. § 96 ods. 1, 2 v spojení s ust. § 222 ods. 2 O.s.p., preto späťvzatie návrhu na začatie konania pripustil, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie vo veci zastavil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., nakoľko konanie bolo zastavené a nebol dôvod na použitie ust. § 146 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov prvostupňového konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov v rozsahu uplatnených trov konania na súde prvého stupňa bez priznania náhrady dane z pridanej hodnoty, ktoré trovy sú uplatnené v rozpore s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 2. apríla 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

